

Arrest

nr. 262 691 van 20 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen samen met zijn echtgenote België is binnengekomen op 5 mei 2019, diende op 10 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 december 2014 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 8 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 12 juli 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/05/2019
Overdracht CGVS: 25/02/2020*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 17 december 2020 van 8u42 tot 10u50, in aanwezigheid van meester Katrin VERHAEGEN loco meester Bobber LOOS en op 4 februari 2021, van 8u35 tot 10u50, in aanwezigheid van meester Bobber LOOS. U werd telkens bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en een lid te zijn van de Hawiye subclan Murursade. U bent in 1996 geboren in Mogadishu, Banadir. In 2007 verhuisde u met uw gezin naar Elashabiyaha, waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië in 2013.

Uw vader was een clanleider van jullie subclan, de Dومان. In zijn hoedanigheid als clanoudste bemiddelde hij in (land)conflicten. In de zesde of zevende maand van 2012 werd hij aangeduid als een vertegenwoordiger van de clan tijdens de presidentsverkiezingen. Uw vader werd door Al-Shabaab bedreigd wegens zijn hoedanigheid als clanleider en omdat hij meewerkte aan de presidentsverkiezingen.

Eind 2012 kwam een neef van uw stiefmoeder bij jullie logeren in jullie huis in Elashabiyaha. Op een dag hoorde u hem aan de telefoon een gesprek voeren over twee stenen die gegoooid moesten worden. Vervolgens werden er op 28 december twee bommen op jullie huis gegoooid. Eén van de bodyguards van uw vader kwam hierbij om. Hierop vertelde u aan uw vader dat de neef van uw stiefmoeder hier mee verantwoordelijk voor was. Uw vader belde de politie en de jongen werd opgepakt.

Op 30 december 2012 werd uw vader, toen hij in Mogadishu was, doodgeschoten. Hierna werd u opgebeld door Al-Shabaab, die u bedreigden omdat ze u verantwoordelijk achtten voor het feit dat één van hun leden, de neef van uw stiefmoeder, door de autoriteiten was opgepakt. Hierop besloot uw stiefmoeder dat u het land moest verlaten.

U verliet Somalië in januari 2013. Na een verblijf in Zuid-Soedan reisde u door naar Duitsland, waar u eind 2014 aankwam en een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd geweigerd door de Duitse asielinstanties.

In Duitsland kreeg u een relatie met de Somalische D. M. L. (OV. (...)). Uw partner diende in Duitsland ook een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 maart 2019 werd haar door de Duitse asielinstanties de status van subsidiair beschermde toegekend.

Omdat u geen toekomst had in Duitsland, besloot u uw lot in een ander land te beproeven. Samen met uw partner L.; die toen zwanger was, verliet u Duitsland op 5 mei 2019. Diezelfde dag kwam u aan in België, waar jullie beiden op 10 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uw kinderen, S., Z. M. en Sa., Z. M. werden op respectievelijk 23 juli 2019 en 23 augustus 2020 in België geboren.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de geboorteakte van S., Z. M., opgemaakt te Antwerpen op 06.08.2019 en de geboorteakte van Sa., Z. M., opgemaakt te Antwerpen op 09.09.2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor

vervolgning in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw verklaringen over de professionele achtergrond en het lot van uw vader die u hier in België hebt afgelegd, in sterke mate verschillen van de verklaringen die u hierover hebt afgelegd voor de Duitse asielinstanties. Zo verklaart u hier in België dat uw vader een clanleider was die bemiddelde in (land)conflicten en in de zomer van 2012 werd aangeduid als een vertegenwoordiger van de clan tijdens de presidentsverkiezingen. Als een gevolg van zijn activiteiten als clanleider en vanwege zijn rol bij de presidentsverkiezingen werd hij door Al-Shabaab bedreigd en uiteindelijk op 30 december 2012 in zijn wagen doodgeschoten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04.02.2021 (CGVS II), p. 8 en 9 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 21.02.2020, punt 3.5). Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter dat uw vader een taxichauffeur was en dat Al-Shabaab hem wilde rekruteren. Toen uw vader dit weigerde, werd hij door Al-Shabaab gevangen genomen en doodgeschoten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovendien zijn ook uw verklaringen over waar en wanneer uw vader overleed, tegenstrijdig. Zo stelt u hier in België dat uw vader op 30 december 2012 overleed in Mogadishu (zie CGVS II, p. 9 en 10) maar verklaarde u voor de Duitse asielinstanties dat uw vader eind 2013 in Ceel Buur overleed.

Het gegeven dat uw verklaringen over de professionele achtergrond van uw vader en de omstandigheden waarin hij overleed in dergelijke mate verschillen, doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Er kan redelijkerwijze worden verondersteld dat indien uw vader werkelijk een clanleider was en om deze reden werd vervolgd en gedood door Al-Shabaab, u dit gegeven ook al voor de Duitse asielinstanties zou hebben opgeworpen en u zich niet door drie jongens uit uw centrum zou hebben laten overtuigen om valse verklaringen af te leggen hierover (CGVS II, p. 14-15).

Bovendien is uw kennis over de functie van uw vader als clanleider en –bemiddelaar zeer beperkt. Zo stelt u dat het de rol was van uw vader om te bemiddelen bij conflicten, maar kunt u echter geen enkel specifiek voorbeeld geven van clanconflicten waarbij uw vader optrad als bemiddelaar (CGVS II, p. 10, 11 en 12). U stelt dat u niet vroeg aan uw vader wat hij deed, omdat dit in Somalië niet gedaan wordt (CGVS II, p. 12). Aangezien u zelf verklaart dat u normaal gezien op uw veertigste in uw vaders voetsporen zou treden als clanleider, kan er echter redelijkerwijze worden aangenomen dat uw vader met u zou spreken over zijn en uw toekomstige rol als bemiddelaar (ibid.). Ook is uw kennis over de rol van uw vader bij de Somalische presidentsverkiezingen van 2012 ondermaats. Hiernaar gevraagd, stelt u de procedure niet te kennen en dat uw vader louter vertelde dat hij één van de ouderen is die de parlamentsleden selecteert (CGVS II, p. 11). Aangezien zijn medewerking aan de verkiezingen de rechtstreekse aanleiding vormde voor zijn vervolging door Al-Shabaab, kan er echter redelijkerwijze worden verwacht dat u hier meer over weet. Bovendien is het vreemd dat u eerst stelt dat u niet weet of er na de dood van uw vader iemand nieuw werd aangesteld als clanoudere, om even later te stellen dat er wel degelijk iemand nieuw werd aangesteld maar dat u zich er niet mee bezig hield om daarover meer te weten te kopen (CGVS II, p. 12). Dergelijke desinteresse voor en onwetendheid over de opvolging van uw vader valt niet te rijmen met uw rol als oudste zoon van een clanoudere. Zelfs indien u, zoals u verklaart, zelf geen interesse hebt om clanleider te worden, kan er gelet op uw achtergrond redelijkerwijze worden verwacht dat u ten minste op de hoogte bent van wie uw vader als clanleider heeft opgevolgd (ibid.).

Daarenboven wordt opgemerkt dat u ook over uw persoonlijke vervolgingsvrees tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelde u in Duitsland dat u door Al-Shabaab werd gevangen genomen en ter dood veroordeeld toen u de taxi van uw vader bij hen ging opeisen. Tijdens een aanval op de plaats waar u werd vastgehouden, kon u ontsnappen. Voor de Belgische asielinstanties verklaart u echter nergens dat u werd vastgehouden door Al-Shabaab. U stelt louter dat u door Al-Shabaab telefonisch werd bedreigd (CGVS II, p. 9 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5).

Bovendien legt u voor de Belgische asielinstanties tegenstrijdige verklaringen af over de aard van deze bedreigingen. Zo stelde u voor de DVZ dat u werd opgebeld met de vraag om met hen mee te werken en met de bedreiging dat ze u zouden doden als u dit zou weigeren (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u na de bomaanslag op uw huis de bij Al-Shabaab aangesloten zoon van uw stiefmoeder aanduidde als mededader, waarna hij in de gevangenis belandde en u vervolgens door Al-Shabaab werd bedreigd (CGVS II, p. 9 en 14). Het is bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u deze bomaanslag op uw eigen woning waarbij een bodyguard van uw vader zou zijn omgekomen en die u in het kader van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aanduidt als de reden

waarom u zelf door Al-Shabaab wordt vervolgd, in het geheel niet hebt vermeld bij de DVZ toen u daar gevraagd werd om een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5). U stelt dat u dit niet hebt vermeld bij de DVZ aangezien u er niet expliciet naar werd gevraagd en de reden voor uw vertrek de dood van uw vader is (CGVS II, p. 14). Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u een dergelijke dodelijke aanslag op uw eigen huis, die twee dagen voor de moord op uw vader plaatsvond, wel degelijk zou vermelden bij de DVZ toen daar naar uw vrees ten opzichte uw land van herkomst werd gepeild (CGVS II, p. 9 en 14). Bovendien mag er van u verwacht worden dat u coherente verklaringen kunt afleggen over de reden waarom u zelf door Al-Shabaab wordt geïsoleerd. Het feit dat u dit niet kunt, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Gelet op al het bovenstaande dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Somalië krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org/>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden geïsoleerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw

leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Het CGVS erkent verder dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er

geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een sterke band hebt met de stad. Zo bent u er geboren en hebt u er tot 2007 gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 17.12.2020 (CGVS I), p. 5). Bovendien staat u bij de Duitse asielinstanties gekend als A. A., Z., die geboren is op 3 januari 1991 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), terwijl u hier in België verklaart dat u pas in 1996 bent geboren (CGVS I, p. 4). Dit doet het vermoeden rijzen dat u in werkelijkheid ouder bent dan u hier in België verklaart te zijn en dat u dus langer in Mogadishu gewoond hebt dan u hier verklaart.

Bovendien legt u doorheen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming in Europa tegenstrijdige verklaringen af over waar u gewoond hebt nadat u met uw familie uit Mogadishu zou zijn vertrokken. Zo stelde u in Duitsland dat u daarna in Ceelbuur hebt gewoond en daar bent opgegroeid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voor de Belgische asielinstanties verklaart u echter dat u na uw verblijf in Mogadishu naar Elashabiyaha bent verhuisd (CGVS I, p. 5). Hiernaar gevraagd, stelt u dat u nooit in Ceelbuur geweest bent. Gevraagd wat u over uw verblijfplaatsen voor de Duitse asielinstanties hebt verklaard, stelt u eerst dat u daar hetzelfde verklaarde, om meteen daarna te zeggen dat u verklaarde van Ceelbuur afkomstig te zijn (ibid.). Hierop gevraagd waarom u in Duitsland dan niet de waarheid hebt verteld over uw verblijf in Elashabiyaha, stelt u merkwaardig genoeg dat het een tolkfout betrof. Meteen hierna stelt u dan weer dat u in de war bent en niet meer weet of u verklaarde of u naar Ceelbuur ging of niet, om hierna opnieuw uw verklaringen te wijzigen door te stellen dat u nooit in Ceelbuur geweest bent maar dat u wel gezegd hebt vandaar afkomstig te zijn (CGVS I, p. 5 en 6). Vervolgens gevraagd waarom u in Duitsland dan niet verklaarde dat u uit Elashabiyaha komt, stelt u merkwaardig genoeg dat u de reden niet weet (CGVS I, p. 6). U voegt eraan toe dat u er werd gezegd dat u geen status zou krijgen als u zou verklaren dat u uit Mogadishu afkomstig bent en dat u stress had. Ermee geconfronteerd dat de tegenstrijdigheid in uw verklaringen niets te maken heeft met uw verblijf in Mogadishu maar wel over waar u vervolgens zou hebben geleefd, Elashabiyaha of Ceelbuur, herhaalt u dat u niet weet waarom u dit deed en u tot nu toe stress hebt (ibid.). Het is dan ook bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u, wanneer u enkele maanden later opnieuw wordt gehoord door het CGVS, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud spontaan stelt dat u in Duitsland door derden werd geadviseerd om te verklaren dat u uit Ceelbuur afkomstig bent aangezien uw clan oorspronkelijk van daar afkomstig is (CGVS II, p. 4). Het feit dat u in Europa dergelijke tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over waar u na uw verblijf in Mogadishu hebt verbleven en waarom u hierover hebt gelogen, doen ernstig vermoeden dat u niet uit Mogadishu bent verhuisd of dat uw band met de stad toch veel groter is dan u wilt laten uitschijnen.

Wat er ook van zij, uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt verder nog dat u in de stad over een netwerk beschikt. Zo verklaart u dat u de laatste weken voor uw vertrek naar Europa bij een familielid van uw vader in Mogadishu hebt gewoond (CGVS II, p. 5). Bovendien verblijft uw stiefmoeder momenteel ook in de stad bij haar familie (CGVS II, p. 5-6). Daarnaast hebt u ook nog een oom van moederskant in Mogadishu (CGVS II, p. 6). Er kan dus redelijkerwijze worden verondersteld dat er in uw hoofdte een uitgebreid netwerk bestaat in de stad Mogadishu.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft uw partner L., D. M. (O.V. (...)), dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat haar in Duitsland de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op 29 maart 2019. Het verzoek om internationale bescherming dat zij samen met u in België indiende op 10 mei 2019 werd om die reden niet-ontvankelijk verklaard.

In verband met uw verklaringen dat u samen met uw partner en kinderen een gezin vormt en een leven samen wil uitbouwen (CGVS II, p. 17) moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient u zich met betrekking tot de mogelijkheden tot gezinshereniging met uw vrouw en uw kinderen S., Z. M., geboren te België op 23.07.2019 en Sa., Z. M., geboren te België op 23.08.2020, dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Duits recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt in Duitsland te laten gelden.

De door u neergelegde documenten (de geboorteakten van uw kinderen S. en Sa.) kunnen aan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het gegeven dat u de vader bent van S., Z. M., geboren te België op 23.07.2019 en Sa., Z. M., geboren te België op 23.08.2020, staat in deze beslissing immers niet ter discussie. Voor het overige kan uit deze documenten niet worden afgeleid dat u in Somalië een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Verzoekers echtgenote, mevrouw L.D.M., diende op 10 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing *“niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)”*. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder rolnummer RvV 264 233.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift bevat twee middelen.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Verzoeker zet uiteen als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij baseert haar volledige motivering op vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij bij de Belgische en Duitse asielinstanties.

Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens het gehoor, heeft zij pas in België de waarheid durven vertellen over haar problemen en vrees bi terugkeer naar Somalië. Zij was jong en heeft geluisterd naar het advies van andere Somaliërs en niet de volledige waarheid verteld in Duitsland. Zij beseft ook dat zij toen een grove fout heeft gemaakt en heeft thans weldegelijk volledig op en kaart gespeeld en de waarheid verteld over haar verblijfplaatsen en haar problemen: p. 4 CGVS II

[citaat notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 4]

p. 5 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5]

p. 8 CGVS

[citaat notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 8-9]

Verwerende partij heeft zich aldus enkel en alleen gefocust op de vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij in België en in Duitsland en heeft haar relaas nooit ten gronde onderzocht.

II.1.2 Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

- In een tweede middel acht verzoeker volgende bepalingen geschonden:

“Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Hij licht toe als volgt:

“II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij over een veilig alternatief zou beschikken in Mogadishu – quod certe non.

Mocht Uw Raad - per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativiseren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Zij erkent tevens niet over concrete cijfers te beschikken met betrekking tot de aantal burgerslachtoffers en stelt tevens dat het geweld sinds december 2020 gestegen is:

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 51]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de 'gerapporteerde' gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar amper afgenomen is., p. 25

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 25]

p. 26 COI focus rapport

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 26]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd en in sommige gebieden zelfs verslechterd. Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen.

Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport. Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd: p. 27 COI focus rapport

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 27]

Verschillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is: p. 29 COI focus rapport

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 29]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk

II.2.2 Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor buerges om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 38

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 38-39]

II.2.3 Verwerende partij benadrukt stevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij "soms" burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan "soms" de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen.

(<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/03/02/zeker-36-doden-en-tientallengewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht/>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen.

(<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslagop-stadhuismogadishu-a9534eed/>)

"Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke AS-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al-Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaagshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS.” (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden.”

(COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijfaders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q20/08/16/explosies-en-geweervuur-bijbestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken... Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

“Volgens de Britse denktank RUSI is de dreiging van terroristisch geweld in de stad voor iedereen reëel en onvoorspelbaar. Een medewerker van een internationale ngo in Mogadishu verklaart begin 2018 aan het Finse COI-onderzoeksteam dat aanslagen in ieder stadsgedeelte kunnen gebeuren en niemand met zekerheid veilig is. Vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit voor AS.

De Zweedse COI-dienst Lifos merkt in juni 2016 op dat geen enkele lijst van doelwitten exhaustief is, maar dat iedereen die door AS als vijand wordt beschouwd een mogelijk doelwit is.

[...]

De Noorse COI-onderzoeksdienst Landinfo stelt in een rapport van mei 2018 dat sommige aanvallen van AS ook economisch kunnen gemotiveerd zijn aangezien AS belastinggeld en/of beschermingsgeld int bij de zakenlui in Mogadishu. Volgens de Finse COI onderzoeksdienst kunnen theehuizen en restaurants ook het doelwit worden omdat AS ze als te Westers beschouwt. Professor Hills stelt in haar onderzoek

van 2019, op basis van anekdotisch bewijsmateriaal, dat inwoners van Mogadishu AS-strijders inhuren om een zakelijke of politieke concurrent uit te schakelen.

Het VN-expertenpanel voor Somalië schrijft, in haar rapport van november 2019, dat AS verantwoordelijk blijft voor het grootste aantal systematische aanvallen tegen burgers wat in strijd is met het internationale humanitaire recht. Het rapport stelt verder dat AS, door middel van IED's, burgerslachtoffers veroorzaakt in IDP-kampen, restaurants, op markten, in shoppingcentra, regeringsgebouwen en hotels. De gerichte aanslagen tegen regerings- en parlementsleden concentreren zich vooral in Mogadishu. De meerderheid van de slachtoffers van dit gericht geweld zijn volgens het VN-expertenpanel de niet-geviseerde burgers." (COI rapport blz 32-33)

In het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN. "

II.2.4. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses. "

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

"Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da'esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia."

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and post-conflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations' zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse. "

[...]

"Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AM I SOM facilities, and urges the FGS, AMISOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff";

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

"Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;*
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;*
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;*
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;*
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;*
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;*
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;*
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;*
- 28 Oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;*
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu."*

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

"In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstituten. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is. Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering."

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: "Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3." In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu "serious and fragile" blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters.

Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relativeert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 43

[citaat COI Focus 29 juni 2021, p. 43-44]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton.

Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizente-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België ingeroepen vervolgingsfeiten wordt ondergraven door de vaststelling dat deze dermate afwijken van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in zijn verklaringen zoals afgelegd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België.

Hij herhaalt hierbij zijn verklaring dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek in Duitsland jong was, heeft geluisterd naar verkeerd advies en daarom niet de volledige waarheid heeft verteld over zijn verblijfplaatsen en problemen. Verzoeker gaat met dit verweer echter voorbij aan de in de bestreden beslissing omtrent deze verklaringen gedane pertinente en correcte vaststellingen. Met de loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen biedt hij dus geen afdoende verklaring voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Duitsland.

Samen met de loutere herhaling van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in België voert hij aan dat deze niet werden onderzocht. De Raad benadrukt dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas rekening kan worden gehouden met alle feitelijke gegevens in het administratief dossier, waaronder begrepen de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa. Van verzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij voor de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming coherente en consistente verklaringen aflegt over zijn asielmotieven. De vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen in het kader van zijn verzoeken in België en Duitsland ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België op fundamentele wijze.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Ten eerste wordt opgemerkt dat uw verklaringen over de professionele achtergrond en het lot van uw vader die u hier in België hebt afgelegd, in sterke mate verschillen van de verklaringen die u hierover hebt afgelegd voor de Duitse asielinstanties. Zo verklaart u hier in België dat uw vader een clanleider was die bemiddelde in (land)conflicten en in de zomer van 2012 werd aangeduid als een vertegenwoordiger van de clan tijdens de presidentsverkiezingen. Als een gevolg van zijn activiteiten als clanleider en vanwege zijn rol bij de presidentsverkiezingen werd hij door Al-Shabaab bedreigd en uiteindelijk op 30 december 2012 in zijn wagen doodgeschoten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04.02.2021 (CGVS II), p. 8 en 9 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 21.02.2020, punt 3.5). Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter dat uw vader een taxichauffeur was en dat Al-Shabaab hem wilde rekruteren. Toen uw vader dit weigerde, werd hij door Al-Shabaab gevangen genomen en doodgeschoten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovendien zijn ook uw verklaringen over waar en wanneer uw vader overleed, tegenstrijdig. Zo stelt u hier in België dat uw vader op 30 december 2012 overleed in Mogadishu (zie CGVS II, p. 9 en 10) maar verklaarde u voor de Duitse asielinstanties dat uw vader eind 2013 in Ceel Buur overleed.

Het gegeven dat uw verklaringen over de professionele achtergrond van uw vader en de omstandigheden waarin hij overleed in dergelijke mate verschillen, doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Er kan redelijkerwijze worden verondersteld dat indien uw vader werkelijk een clanleider was en om deze reden werd vervolgd en gedood door Al-Shabaab, u dit gegeven ook al voor de Duitse asielinstanties zou hebben opgeworpen en u zich niet door drie jongens uit uw centrum zou hebben laten overtuigen om valse verklaringen af te leggen hierover (CGVS II, p. 14-15).

Bovendien is uw kennis over de functie van uw vader als clanleider en –bemiddelaar zeer beperkt. Zo stelt u dat het de rol was van uw vader om te bemiddelen bij conflicten, maar kunt u echter geen enkel specifiek voorbeeld geven van clanconflicten waarbij uw vader optrad als bemiddelaar (CGVS II, p. 10, 11 en 12). U stelt dat u niet vroeg aan uw vader wat hij deed, omdat dit in Somalië niet gedaan wordt (CGVS II, p. 12). Aangezien u zelf verklaart dat u normaal gezien op uw veertigste in uw vaders voetsporen zou treden als clanleider, kan er echter redelijkerwijze worden aangenomen dat uw vader met u zou spreken over zijn en uw toekomstige rol als bemiddelaar (ibid.). Ook is uw kennis over de rol van uw vader bij de Somalische presidentsverkiezingen van 2012 ondermaats. Hiernaar gevraagd, stelt u de procedure niet te kennen en dat uw vader louter vertelde dat hij één van de ouderen is die de parlamentsleden selecteert (CGVS II, p. 11). Aangezien zijn medewerking aan de verkiezingen de rechtstreekse aanleiding vormde voor zijn vervolging door Al-Shabaab, kan er echter redelijkerwijze worden verwacht dat u hier meer over weet. Bovendien is het vreemd dat u eerst stelt dat u niet weet of er na de dood van uw vader iemand nieuw werd aangesteld als clanoudere, om even later te stellen dat er wel degelijk iemand nieuw werd aangesteld maar dat u zich er niet mee bezig hield om daarover meer te weten te kopen (CGVS II, p. 12). Dergelijke desinteresse voor en onwetendheid over de opvolging van uw vader valt niet te rijmen met uw rol als oudste zoon van een clanoudere. Zelfs indien u, zoals u verklaart, zelf geen interesse hebt

om clanleider te worden, kan er gelet op uw achtergrond redelijkerwijze worden verwacht dat u ten minste op de hoogte bent van wie uw vader als clanleider heeft opgevolgd (ibid.).

Daarenboven wordt opgemerkt dat u ook over uw persoonlijke vervolgingsvrees tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelde u in Duitsland dat u door Al-Shabaab werd gevangen genomen en ter dood veroordeeld toen u de taxi van uw vader bij hen ging opeisen. Tijdens een aanval op de plaats waar u werd vastgehouden, kon u ontsnappen. Voor de Belgische asielinstanties verklaart u echter nergens dat u werd vastgehouden door Al-Shabaab. U stelt louter dat u door Al-Shabaab telefonisch werd bedreigd (CGVS II, p. 9 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5).

Bovendien legt u voor de Belgische asielinstanties tegenstrijdige verklaringen af over de aard van deze bedreigingen. Zo stelde u voor de DVZ dat u werd opgebeld met de vraag om met hen mee te werken en met de bedreiging dat ze u zouden doden als u dit zou weigeren (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u na de bomaanslag op uw huis de bij Al-Shabaab aangesloten zoon van uw stiefmoeder aanduidde als mededader, waarna hij in de gevangenis belandde en u vervolgens door Al-Shabaab werd bedreigd (CGVS II, p. 9 en 14). Het is bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u deze bomaanslag op uw eigen woning waarbij een bodyguard van uw vader zou zijn omgekomen en die u in het kader van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aanduidt als de reden waarom u zelf door Al-Shabaab wordt vervolgd, in het geheel niet hebt vermeld bij de DVZ toen u daar gevraagd werd om een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5). U stelt dat u dit niet hebt vermeld bij de DVZ aangezien u er niet expliciet naar werd gevraagd en de reden voor uw vertrek de dood van uw vader is (CGVS II, p. 14). Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u een dergelijke dodelijke aanslag op uw eigen huis, die twee dagen voor de moord op uw vader plaatsvond, wel degelijk zou vermelden bij de DVZ toen daar naar uw vrees ten opzichte uw land van herkomst werd gepeild (CGVS II, p. 9 en 14). Bovendien mag er van u verwacht worden dat u coherente verklaringen kunt afleggen over de reden waarom u zelf door Al-Shabaab wordt geviséerd. Het feit dat u dit niet kunt, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid."

"Wat betreft uw partner L., D. M. (O.V. (...)), dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat haar in Duitsland de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op 29 maart 2019. Het verzoek om internationale bescherming dat zij samen met u in België indiende op 10 mei 2019 werd om die reden niet-ontvankelijk verklaard.

In verband met uw verklaringen dat u samen met uw partner en kinderen een gezin vormt en een leven samen wil uitbouwen (CGVS II, p. 17) moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient u zich met betrekking tot de mogelijkheden tot gezinshereniging met uw vrouw en uw kinderen S., Z. M., geboren te België op 23.07.2019 en Sa., Z. M., geboren te België op 23.08.2020, dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Duits recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt in Duitsland te laten gelden.

De door u neergelegde documenten (de geboorteakten van uw kinderen S. en Sa.) kunnen aan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het gegeven dat u de vader bent van S., Z. M., geboren te België op 23.07.2019 en Sa., Z. M., geboren te België op 23.08.2020, staat in deze beslissing immers niet ter discussie. Voor het overige kan uit deze documenten niet worden afgeleid dat u in Somalië een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op ernstige schade.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft overigens nooit eerder enig element in deze zin aangebracht.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

De Raad wijst erop dat verzoeker in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus “*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*” van Cedoca van 29 juni 2021 blijkt Mogadishu ook bereikbaar is via een internationale luchthaven.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de door verzoeker geciteerde informatie, in zoverre deze betrekking

heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

Waar verzoeker het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken over Somalië citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie hierin opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker, doch vormt geen leidraad voor het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een sterke band hebt met de stad. Zo bent u er geboren en hebt u er tot 2007 gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 17.12.2020 (CGVS I), p. 5). Bovendien staat u bij de Duitse asielinstanties gekend als A. A., Z., die geboren is op 3 januari 1991 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), terwijl u hier in België verklaart dat u pas in 1996 bent geboren (CGVS I, p. 4). Dit doet het vermoeden rijzen dat u in werkelijkheid ouder bent dan u hier in België verklaart te zijn en dat u dus langer in Mogadishu gewoond hebt dan u hier verklaart.

Bovendien legt u doorheen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming in Europa tegenstrijdige verklaringen af over waar u gewoond hebt nadat u met uw familie uit Mogadishu zou zijn vertrokken. Zo stelde u in Duitsland dat u daarna in Ceelbuur hebt gewoond en daar bent opgegroeid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voor de Belgische asielinstanties verklaart u echter dat u na uw verblijf in Mogadishu naar Elashabiyaha bent verhuisd (CGVS I, p. 5). Hiernaar gevraagd, stelt u dat u nooit in Ceelbuur geweest bent. Gevraagd wat u over uw verblijfplaatsen voor de Duitse asielinstanties hebt verklaard, stelt u eerst dat u daar hetzelfde verklaarde, om meteen daarna te zeggen dat u verklaarde van Ceelbuur afkomstig te zijn (ibid.). Hierop gevraagd waarom u in Duitsland dan niet de waarheid hebt verteld over uw verblijf in Elashabiyaha, stelt u merkwaardig genoeg dat het een tolkfout betrof. Meteen hierna stelt u dan weer dat u in de war bent en niet meer weet of u verklaarde of u naar Ceelbuur ging of niet, om hierna opnieuw uw verklaringen te wijzigen door te stellen dat u nooit in Ceelbuur geweest bent maar dat u wel gezegd hebt vandaar afkomstig te zijn (CGVS I, p. 5 en 6). Vervolgens gevraagd waarom u in Duitsland dan niet verklaarde dat u dat u uit Elashabiyaha komt, stelt u merkwaardig genoeg dat u de reden niet weet (CGVS I, p. 6). U voegt eraan toe dat u er werd gezegd dat u geen status zou krijgen als u zou verklaren dat u uit Mogadishu afkomstig bent en dat u stress had. Ermee geconfronteerd dat de tegenstrijdigheid in uw verklaringen niets te maken heeft met uw verblijf in Mogadishu maar wel over waar u vervolgens zou hebben geleefd, Elashabiyaha of Ceelbuur, herhaalt u dat u niet weet waarom u dit deed en u tot nu toe stress hebt (ibid.). Het is dan ook bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u, wanneer u enkele maanden later opnieuw wordt gehoord door het CGVS, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud spontaan stelt dat u in Duitsland door derden werd geadviseerd om te verklaren dat u uit Ceelbuur afkomstig bent aangezien uw clan oorspronkelijk van daar afkomstig is (CGVS II, p. 4). Het feit dat u in Europa dergelijke tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over waar u na uw verblijf in Mogadishu hebt verbleven en waarom u hierover hebt gelogen, doen ernstig vermoeden dat u niet uit Mogadishu bent verhuisd of dat uw band met de stad toch veel groter is dan u wilt laten uitschijnen.

Wat er ook van zij, uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt verder nog dat u in de stad over een netwerk beschikt. Zo verklaart u dat u de laatste weken voor uw vertrek naar Europa bij een familielid van uw vader in Mogadishu hebt gewoond (CGVS II, p. 5). Bovendien verblijft uw stiefmoeder momenteel ook in de stad

bij haar familie (CGVS II, p. 5-6). Daarnaast hebt u ook nog een oom van moederskant in Mogadishu (CGVS II, p. 6). Er kan dus redelijkerwijze worden verondersteld dat er in uw hoofde een uitgebreid netwerk bestaat in de stad Mogadishu.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

De Raad merkt op dat het verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten heeft bijgebracht ter weerlegging van deze vaststellingen in de bestreden beslissing, zodat deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt overgenomen. Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

In zoverre het verzoekschrift aanvoert dat verzoeker geen clanbescherming zal kunnen krijgen in Mogadishu omdat hij tot een minderheidsclan behoort, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde te behoren tot de Hawiye (DVZ-verklaring, stuk 8, p. 5), hetgeen een meerderheidsclan betreft in Somalië. Aldus toont verzoeker niet aan dat hij zich bij een hervestiging naar Mogadishu niet zal kunnen beroepen op de steun en bescherming van zijn clan. Bovendien blijkt uit de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 dat clanaffiliatie niet beschermt tegen toevallig of willekeurig geweld, nog daargelaten het feit dat dit aspect van een relaas wordt beoordeeld in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat hij omwille van het behoren tot een bepaalde clan een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt. De Raad wijst er dan ook op dat dit geen belemmering kan vormen voor verzoeker om zich in Mogadishu te vestigen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP